

Признаються

Московсько-большевицька брехлива пропаганда постійно намагається переконати населення у ССРС і вільний західний світ, мовляв, після ліквідації Берії большевицькі слідчі судді та весь КГБ-івський апарат не послугуються під час слідства ніякими насильними методами. Останньо, однак, урядова газета «Ізвестія» була примушена признатися, що КГБ все ще вживає «недозволені методи під час слідства». Це значить, що невинних людей на поліції мучать, примушуючи до фальшивих зізнань. Згадана большевицька газета «довідалася» про ці злочини щойно через листи до її редакції.

В цих листах сказано, що якогось підозрюваного в убивстві П. І. Кісільова, який ставав перед судом в РСФСР, себто в Москві, вислали «без всякої підстави» до КГБ у Харкові. «Тут до Кісільова пристосовано недозволені методи слідства», після чого Кісільов «признався до вини» і на підставі цих зізнань його два рази засудили на кару смерті. Кісільова врятувало щойно втручання вищих судових чинників.

У висліді харківські «судді» дістали такі кари: одного прогнано з посади, другому висловлено догану. КГБ-іст, що відповідав за «недозволені методи», себто, який мордував

Кісільова, був звільнений від вини і кари.

При цьому треба підкреслити цікаве явище: Кісільова не засудили у Москві, тільки переслали у Україну, де Москва насадила як «охоронців правопорядку», найлютіших і найкривавіших своїх слуг, що залюбки мордують невинне українське населення. Засмакувавши у крові, вони не пощадили і пошехонця Кісільова та засудили його на кару смерті. Але, не зважаючи на очевидні зловживання катів з КГБ і «суддів», їх відповідно не покарано. Во як відомо — крук крукові ока не виколє.

Звернення в справі будови українського Храму в Парижі

Управа Будівельного Комітету Храму УАПЦ св. Симона в Парижі видала в квітні ц. р. звернення до українців в Австралії, в якому подає до відомо, що повноправним представником на цей континент є Союз Українських Комбатантів Вікторії в Мельбурні. Далі в «Зверненні» пишеться між іншим:

«Союз Комбатантів буде переводити збірки на будову Храму УАПЦ в Парижі, аж поки будова не буде здійснена. Цією будовою українське громадянство у вільному світі хоче поставити вічний пам'ятник одному з найбільших синів України — Головному Отаманові військ УНР, Симону Петлюрі, а разом з тим пам'ятник нашому славному відродженню 1917-1920 років.

«Симон Петлюра був соборником і належить всій Україні. Тому в будові цього пам'ятника мусять взяти участь всі сини і дочки українського народу, без огляду на їхнє визнання та політичні погляди.

«25 травня українська громада у вільному світі буде знову відзначати сумну річницю смерті нашого Героя. Тихою молитвою будемо згадувати нашого Мученика. При тому ми повинні подумати і про вічний пам'ятник для Нього і провести по церквах всеукраїнську національну збірку на побудову цього пам'ятника.»

За Головного Будівельного Комітету:

П. Плевако голова,
М. Гмиря секретар-скарбник

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

В 15-му числі «ШП» трапилася в описі похоронів бл. пам. Дмитра Миськова коректорська помилка, у висліді чого пропущено при вирахованні промовців над гробом доц. Дам'яна Пеленського, який прощав Польського від КПС Пласти. Д-р Мриць промовляв від Куреня «Лісових чортів», до якого бл. пам. Дмитро Миськів належав.

У наших сусідів:

Хорватське держави

10 квітня ц. р. після полудня в Мюнхені святкували хорвати черговий раз своє свято державної незалежності Хорватії. В привітності біля сотні людей відкрив свято полк. К. Біліч, привітавши гостей від представників України, Словачки, Болгарії і ін. Після його слова привітні заслунали накрученої на пластинку промови бл. пам. д-ра Анте Павеліча. В ній між іншим говорилося:

«Хорвати повинні всі свої зусилля в боротьбі за самостійну державу координувати з дружніми народами, а в першу чергу з українцями і болгарями».

Привітні хорвати слухали слів покійного д-ра Анте Павеліча з глибоким зворушенням та з сльозами в очах.

В дальшій програмі виголошено вірш д-ра Іліча — голови хорватів на Європу, присвяченого д-ру Анте Павелічу, а д-р Куколя філософічно обґрунтував значення свободи та підкреслив заслуги д-ра Анте Павеліча і Кардинала Степінача для хорватського народу.

Привітальні телеграми від п. Ярославла Стецька, голови Антибольшевицького Вільного Народів, Білоруського Визвольного Фронту, хорватських організацій в різних країнах Європи та лист німецького адмірала відчитав передсідник Зборів д-р Біліч. Після промови (награної на пластинку) д-р Гефера, який тепер очолює Визвольний Рух по смерті д-ра Анте Павеліча, із словом привітання виступили представники союзних повноволених націй: пані Слава Стецько, колишній болгарський міністер д-р Д. Вальчев, та голова словаків в Німеччині д-р Покорни. Всі вони підкреслювали спільноту ідей боротьби

Повідомлення

Секретаріат Проводу Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів уповноважений заявити наступне:

Поширювана зі США по всіх країнах листівка, названа «Звернення членів Проводу Закордонних Частин Організації Українських Націоналістів до всіх членів ОУН», є звичайною большевицькою провокацією, розрахованою на викликання замішання в лавах ОУН і в українському громадянстві. З допомогою цієї лютючки вбивці сл. пам. Провідника Степана Бандери намагаються в боротьбі з ОУН збільшити наслідки свого скритовбивства, підшиваючись ним разом під членів Проводу ЗЧ ОУН і фальшуючи адресу розсилаючи цих провокативних листівок.

Секретаріат Проводу Закордонних Частин ОУН
20. квітня 1960 р.

за визвол імперіалізм оплесками вати. Вігимну закірушливе х

Рідко ко можна вианальній ідму святі. що хорвапровідник: помер в н: рога, пробідно відзлі своєї б

П моде

■ «Нація москоступила згорічного сивних»: цієї органпovinні мрудзи, бу

■ Ще :ська коміджа з Ло: бо знайшгання, зжити до:Берт жижував пі: коли вінсходах і: стверджездорове.

■ Аме: має наго:нер, є в. Його рекпуйте мо:корів, н:ля».

■ Хто до клуб: сить зоб:них зна:найдені: клуб ви: вони тел

■ Тов: Гельмш:ше чо: в майбу:жінок і: відом».

■ Грс: звільни: дала по: ки в се: не булс: нулого: латиса: лата не: дить, ш: кар не

наступний?

тибольшевицька польська редакція, яка здійснює большевицьку затію. Знову ж у німецькому часописі читаємо наклепи на президента АБН Я. Стецька після його виступу в Франкфурті на конгресі Комітету «Рятуйте Свободу»: свобода Стецька, пише той часопис — це «свобода від найдементарніших законів людськості... це свобода його жертв поза законом». Німецька редакція пропонує перетягнути лінію поділу між антибольшевицьким комітетом і «такими людьми, як Стецько». Треба бути телям, щоб не розуміти, що нічого іншого не бажають собі большевики, як саме відділити визвольні рухи уярмлених народів у ССРС від змагань в обороні свободи західного світу.

Треба отверто признати: афера мія. Оберлендера покінчилася перемогою московських большевиків. Але ця хвилева перемога не усунула обох факторів, що викликали її — розв'язки німецької проблематики в душі ідей свободи і боротьби уярмлених народів за визволення. Тому за цією аферою мусять іти наступні. Разом з тим постає докучливе питання: чи не час уже Заходові вибити з рук московських большевиків ініціативу і з недолугої самооборони перейти в політично-психологічний протинаступ за визволення народів і свободу світу? Пююция для такої акції надто багата, щоб потрібно їх вичисляти?